

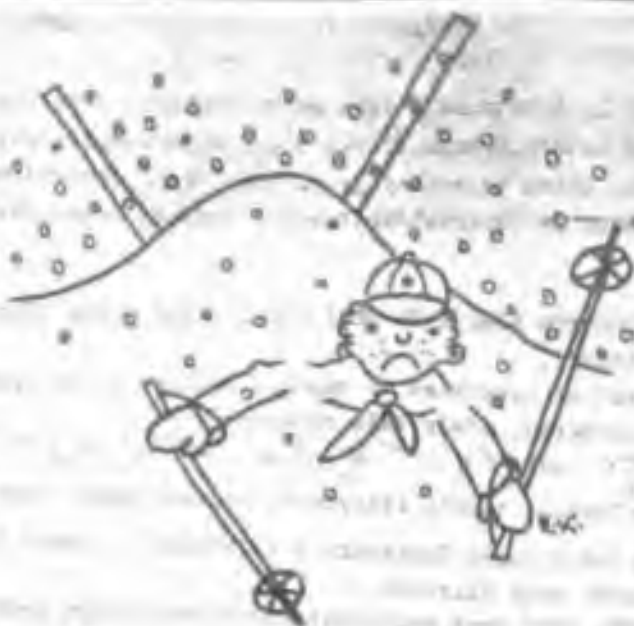
TAM TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK III.
PROSÍNEC

ČÍSLO
1975 4

R A D O S T Ě V Á N O C E

Oddíle, pozor ! (Složeno z : / W " & ^)

Jak martin ke jménu přišel.

Při hře v lese jsme šli označenou cestou, jakou asi všichni znáte. Na stromech nebo u nich jsou cedulky s označením, jak se strom jmenuje. Bernští skautiči a skautky měli na příští schůzce odevzdat seznam zapamatovaných stromů s český mi názvy. Úkol splnila vzorně Vlastivka, ale Martin napsal pěkné povídání o lese, které by se dobře hodilo do skautské příručky. Získal za ně skautské jméno Borek /borlea/. A tady je část jeho povídání o lese :

"Les a křoví je pro náa jak ochranný kabát. Je to zábrana proti větru a dodává nám čistý vzduch. Působí jak čistící filtr. Listnatý les vyčistí 68 tun prachu, jehličnatý 32 tun. Les se musí čistit a prosvětlit. Nejdřív se mají pokácet nemocné stromy. Škodci pro les jsou člověk, zvíře, škodlivý hmyz, sníh, vítr, orkán, oheň a blesk. Les chrání lesník.

Na les chudá je Ženeva, málo lesa má Uri, Thurgau a Wallis. Průměrně zalesněný je Luzern, Schwyz, Glarus, Zug, Freiburg, Appenzell, St. Gallen a Graubünden. Dobře zalesněný je Curych, Bern, Basilej město, Vadst. Silně zalesněný je Unterwalden, Basilej venkov, Aargau, Tesin a Neuenburg."

SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA ZEMI POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE

Milí čtenáři,

těm, s kterými se nesetkáme na vánoční besídce či na lyžařském táboře na Engelsbergu, přeje Vaša redakce

s úspěšné vyluštění těchto klikyháků /krásné známky čekají/.

A ještě jedna luštěnina k pojednání na námět "Junák s kouř":
Praví nám jeden nový činovník :

"Nemám důvodů, proč bych nebojoval proti nepřátelům protikuřáckého hnutí !"

Tak teď nevíme, je-li kuřák či nekuřák ?

KDO JE KDO ?

Velen:

A. B. S v o j s í k / 5. 9. 1876 - 17. 9. 1938 /

Pocházel z pražské učitelské rodiny a sám byl profesorem tělo-
cviku. Jako člen pražského pěveckého kvarteta se dostal v r. 1911
do Anglie a tam poprvé viděl skauty a sešel se s Baden Powellem.

V r. 1912 táboří se žáky žižkovské reálky, kde učil a zakládá
spolek Junák - Český Skaut. Krátce nato napsal knihu "Základy ju-
náctví" a od r. 1914 vydává časopis "Junák". Tu knihu jsem jako sed-
miletý přečetl několikrát. Svojsík pořádal své tábory většinou na
Sázavě u Lipnice, kde s ním také tábořil v r. 1916 básník Volker.

Po válce, po vytvoření Československa /1918/ vzniklo u nás ně-
kolik organizací, které se sjeinotily r. 1920 ve "Svazu junáků-skau-
tů a skautek RČS". Téhož roku se stal Svojsík také členem Světového
Výboru a zůstal jím až do smrti. Po válce jsem převzal tuto funkci
po něm.

Svojsík nepřevzal anglický skauting doslovně, ale přizpůsobil
jej naší národní tradici: zdůrazňuje smysl pro hudbu a zpěv, lásku
k přírodě a krásu vedle anglického sportu a tělovýchovy.

Měl veliký smysl pro turistiku, ale i pro rukodělné práce, kte-
ré považoval za důležitou složku naší skautské výchovy. Pamatuji,
jak jednou přišel k nám do lesní školy a viděl, jak kterýsi kursis-
ta se s nezdarem pokouší přeříznout stromek. Vzal mu to z ruky a u-
kazoval, jak má pilu držet. Ale neměl také úspěch. "Ta pila nemá
šrank", povídá. "Rozchoď, bratře náčelníku", opravil ho kursista
zdvořile. "Ano, tedy rozchoď, ale přece neřeže".

Konise pro skautské vztahy

zasedala B. I. I. r. na ústředí v Bernu za předsednictví vicepresiden-
ta Švýcarského skautského svazu Heinricha Grafa.

Naš zástupce Jestřáb přednesl zprávu o stavu a činnosti
našich oddílů za rok 1975 a o spolupráci s exilovými skauty v os-
tatních zemích. Zpráva přijata s uspokojením.

Naším skautům nabídnuta možnost účasti na kursech všech
stupňů, od vedoucích vláčet až po Gilwelský kurs. Přihlášky přes
Jestřába nebo Cookieho.

Maugli :

NAŠE VÝPRAVA NA LETOŠNÍ XIV. SVĚTOVÉ SKAUTSKÉ JAMBOREE

/pokračování/

Pobyt v norských rodinách byl nedílnou součástí jamboree-ového programu a vlastně novinkou. Po každém jamboree se totiž skautské výpravy rozjedou na několik dní po hostitelské zemi, aby poznali hlavní přírodní krásy a památky /Vzpomínám, jak jsme r.1947 po skončení jamboree v Moissonu u Paříže - ostatně posledního, jehož se zúčastnila mnohasetčlenná čs.skautská expedice - navštívili invazní pobřeží Normandie, bojiště našich legií v Lotrinsku a Vogézy ./. Jenomže teď si nás doslova "rozebraly" norské rodiny po jednom či hned po dvou, odvezly si nás auty po širé norské krajině a v jejích, většinou dřevěných vilkách užívali jsme dosyta prázdnin. Naši hostitelé pořádali pro nás výlety přímo i autem, za koupáním nebo do hor, pořádaly se i večerní sedánky se zpěvem a samozřejmě i zájezdy do hlavního města Oslo. Každý z nás měl možnost navštívit tam muzeum vikinských lodí a prohlédnout si zblízka loď Fram norského polárního badatele Nansena.

Bez nadsázky možno říci, že jsme jako českoslovenští skauti získali sympatie svých hostitelů a tak o nás psal i místní norský tisk. Hodně k tomu přispěla i podobná historie obou našich národů - zejména za nacistické okupace během II.světové války. Tak v Muzeu norského odboje, které je umístěno v přístavní pevnosti v Oslo, spatříte hned na prvním panelu obraz Prahy, které se stala v r.1939 první obětí německé expanze. Za rok na to následovaly Dánsko a Norsko.

Poděřilo se nám tak navázat během krátkého pobytu přátelství mezi našimi a norskými skauty a jejich rodinami. Naše výprava tak otevřela brány výměně nejenom dopisů, odznaků a upomínkových předmětů, ale napřesrok čekáme vpád potomků norských Vikingů - ovšem ve skautských krojích - všude do našich rodin a na naše skautské tábory.

O tom, jak jsme "v potu tváře" stavěli náš jamboreeový tábor se dočtete v některém z dalších Tam-tamů.

Všechny čs. skautky a skauty pozdravuje P. F r a n z z Kostivalu. Stýská se mu a doufá, že k němu někdy zavítáme. A proč ne ?

CVIČ NA SLETU 1976 V

Když na sletu 1948 sokolové jako jeden muž dělali před Gottwaldovou tribunou místo normálního VPRAVO hled - VLEVO hled, hrobařící se už nerozpakovali. "Praskla kráva," řekli si pa ruski, "ať praskne i tele ! A když jedno, tak i hned to druhý - skauting!" A než dopili flašku, už to bylo. Vot ták.

Je strašné, že v takových chvílích každý přijde na řadu. Buď se nechá zmáčknout do houfu poslušně zbitých nebo do skupiny nezlomných. Do stáda oveček nebo do družiny vlků. Na sokolském sletu v Curychu dne 4.července 1976 se sejde ta druhá skupina. Přidejte se k ní, skautíci ! Dejte svůj kamínek na misku váhy, na jejímž druhém rameni visí srp, kladivo a mraky tanků !

Myslím si, že skaut, kterému na sobě záleží, to musí udělat : podst ruku sesterské organizací, rušit dílo hrobařů německých z roku 39 a rusko-českých z roku 48.

Pokud si tu tedy hezky pohodlně nezakládáš na sádlo, bratře, nežiješ pro věci, ale pro ideály, máš vůli něco dělat "ať vláda věcí tvých do tvých rukou zpět se navrátí ...", i když to dá fušku .., vytoč tel.č.01/80 61 50. Je to neuvěřitelné, ale jsou Češi, kteří jezdí dšm od domu nacvičovat prostná. *Rorys*

Na slet přijdeme i s vlastním vystoupením. Mimo to chceme zahraničnám sokolíkům pomoci také s přípravou tábořiště. - red -

Redaktor.

Sleduje exilový tisk, zvláště pokud píše o skautské činnosti a uschovává si výstřižky. Navíše za 1/2 hodiny stručný referát o táboře, výletě, schůzce a pod. tak, aby mohl být uveřejněn v exilovém tisku.

Vyloží ústně stručně význam skautského hnutí.

Předloží alespoň 5 článků, které byly uveřejněny v nějakém časopise /třeba oddílovém/.

Dovede shrnout zprávu nebo vypravování na třetinu původního rozsahu. Sestaví návrh inserátu nebo propagačního letáku. Vysvětlí autorské právo a copyright. Správně opraví korekturu používanými značkami.

Český a slovenský skauting v exilu - oblast Holandsko:

Táborem Severka 75 s velkou účastí českých a slovenských skautů, činovníků i pomocných činovníků a hlavně poté velkým setkáním všech skautů a příznivců skautingu 18. 10. t.r. v lesích v okolí Utrechtu jsme zahájili činnost.

Na naše setkání přijelo přes 20 dětí a přes 30 dospělých. Připravili jsme zvláštní program pro skauty i pro rodiče a příznivce skautské myšlenky. Na závěr setkání byl promítnut film o Severce 75. Vydáváme nepravdivelník STEZKA, který tematikou, specifickou pro Holandsko vhodně doplňuje Tam-tam. Dosud vyšlo 5 čísel Stezky.

Pro rodiče a přátele skautingu jsme založili Sdružení přátel skautingu v exilu. Právě probíhá dotazníková akce, jejímž cílem je informovat blíže zájemce o skauting, nábor mládeže a předběžná přihláška na tábor v roce 1976.

Příští setkání všech skautů z Holandska se bude konat v prosinci. Připravujeme vánoční schůzku, na níž si zazpíváme naše koledy, zahrajeme skautské hry v klubovně a hlavně každý připraví jeden vlastnoručně vyrobený dárek pro kamaráda.

Jsmo v plné přípravě na tábor 76, který bude tentokrát v Rakousku nebo ve Švýcarsku. Tábor bude pravděpodobně v červenci, bude trvat 3 týdny a bude pořádán naší oblastí Holandsko. Na tábor pojedeme všichni hromadně autobusem. Předpokladem pro účast na našem táboře je znalost mateřštiny, dobrý zdravotní stav, účast na podnicích, pořádaných nejbližším exilovým skautským oddílem. Podle došlých předběžných přihlášek máme na táboře ještě 20 volných míst pro zájemce z NSR, Švýcarska a dalších zemí. Máte-li zájem tábořit s českými a slovenskými skauty z Holandska, pošlete nám vaši předběžnou, nezávaznou přihlášku na naši adresu: STEZKA, Postbus 2480, Utrecht, Nederland.

Sestry a bratři, 28. prosince je poslední neděle v roce. V 19 hodin si zazpíváme písničku, která je otištěná na poslední stránce Tam-tamu. Budeme při tom myslet na všechny své sestry a bratry, roztroušené po celém světě. I v budoucnu každou poslední neděli v měsíci nás spojí písnička. Jenže v Anglii, Australii, Kalifornii či ve Vancouveru, v Torontě, Izraeli, v New Yorku či na Grenadě mají jiný čas - a tam všude náš časopis putuje. Dovedl by někdo z vás vypočítat, kolik hodin mají čtenáři z oněch zmíněných míst v době, kdy je u nás sedm večer? Odměna vás nemine!

D Í V Ě Í H L Í D K A

Jak jsem skautovala. /Vypráví Mára./

Asi tak ve 12ti letech jsem na našich vyprosila a trošku i vyplakala jako dárek k narozeninám vstup do skautského oddílu. Byl to dárek nejkrásnější, však mi přináší radost a pohodu až do dnešních dní. Když mě maminka přivedla na skautské ústředí, aby mě přihlásila za členku, schůzovala právě v jedné místnosti družina Vyder z Dvojky a tak jsem byla hned přijatá za členku, zúčastnila jsem se své první schůzky a stala jsem se Vydrou. Náš družinový pokřik si pamatují ještě dnes: "Šeptají řeky, hučí si splavy, že my jsme Vydry z matičky Prahy!"

Když vám mám ale vyprávět o Dvojce, která má mnoholetou skautskou tradici, bude snad nejlepší, když začnu vyprávění o prvních skautkách vůbec. Jak snad víte, založil československý skauting A.B. Svojsík v r. 1911 v Praze. Již rok na to vzniká první dívčí skautská družina Sasanek. Tyhle odvážné průkopnice skautské myšlenky uspořádaly již příštího léta tábor. Vzpomínám si, co jsme se napřemýšlely nad fotografiemi z té doby, jak to ty první skautky vůbec dokázaly. Skautovaly v maxi-sukních, tepláky, spacíky a pohodlné stany, to byla všechno jen huďba budoucnosti. Na svůj první tábor táhly Sasanky jako hoši od Bobří řeky "svých pět švestek" a potřeby pro táboření na vozíku a měly s sebou i "instruktora", 12tiletého bratra jedné z nich, který už ječnou tábořil. Jinak se nesměla osoba rodu mužského v blízkosti tábora ani ukázat. Vzpomeňte si jen na písničku "Stály báby", abyste si udělaly představu o tom, že veřejnost byla pohoršená už jen tím, že kluci nosili krátké kalhoty a podkolenky. I my jsme skautovaly ještě přísně odděleně, byly dokonce vydány předpisy i tom, jak daleko musí být vzdálen chlapecký od dívčího. Kolik to bylo kilometrů už si nepamatují, ale ten, kdo by chtěl udělat noční přepad, musil by mít dobré nohy a pořádnou vytrvalost.

Bohudík to Sasanky všechno úspěšně zvládly a krátce nato vzniká druhá dívčí družina Vlčích máků. Nu a z téhle družiny vznikl druhý dívčí oddíl. První vedoucí Dvojky byla Popelka Biliánová. Jestli si myslíte, že jsem si to jméno zapamatovala, protože je tak trošku legrační, tak užte docela pravdu.

Pro dnešek dost vyprávění: Bude-li se vám zdát někdy některý úkol těžký, vzpomeňte si na Sasanky! Zdraví vás

Mára

MLYNAŘSKÝ UZEL
SE POUŽÍVÁ K UZAVŘENÍ
PYTLŮ.

KOTEVNÍ ÚVAZ

NAHODÍME DVA ZÁVITY
NA KOTEVNÍ KRUH
NEBO KOLEM KŮ-
W. VOLNÝM KONCEM
UVAŽEME LODNÍ SMYČKU (1),
NEBO JI PROVLEČEME NAHO-
ZENÝMI ZÁVITY (2)

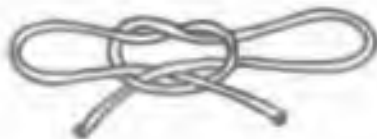
KOZÍ UZEL

NAHRAZUJE
VPÍNAČKOVÉ DESTIČKY
V STANU. DÁ SE PO-
SUNOVAT DLE POTŘEBY PŘI PRODLUŽOVÁNÍ
NEBO ZKRACOVÁNÍ VPÍNAČKY.

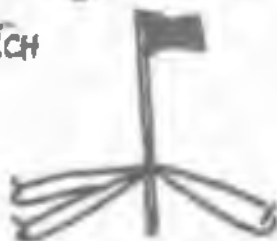
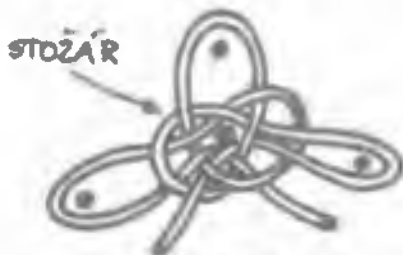

DVOJITÁ PLOCHÁ SMYČKA
SE POUŽÍVÁ K UVAZÁNÍ VLAJKY
NA LANO, NEBO CHCEME-LI PRO-
DLOUŽIT POUTKO V STANOVÉHO
DÍLCE.

DVOJSMYČKA VZNIKNE VYTÁHNEME-LI OBĚ OKA LODNÍ SMYČKY DO STRAN. POUŽÍVÁME PŘI SVAZOVÁNÍ TŘÍ TYČÍ K SOBĚ. KAŽDOU TYČ PROVLEČEME TŘEMI VZNIKLÝMI POUTKY A STÁHNEME. ROZESTAVENÍM TYČÍ VZNIKNE KOSTRA PRO NOUZOVÝ KRYT, TÝPÍ, TROJNOŽKU K ZAVĚŠENÍ KOTLÍKU A TD.

STOŽÁROVÝ UZEL SLOUŽÍ K UPEVNĚNÍ LANA, KTERÝM KOTVÍME STOŽÁR. HODÍ SE PŘI MENŠÍCH NEBO PUTOVNÍCH TÁBORECH, KDY TÁBORÍME JEN NĚKOLIK DNÍ, NEBO PŘI POSTAVENÍ STOŽÁRU NA SNĚHU.

LÉKÁRNICKÝ UZEL

Ado :

Z á ž í t k y z J a m b o r e e H I K E

V rámci zážitku naší výpravy na Jamboree píšu něco o dvoudenním putování a přespání v přírodě, t.z. Hike (čti hájk). Tento Hike byl pro nás skauty nejzajímavějším podnikem na Jamboree. Polovina jamboreestů (8500) měla Hike v pátek a sobotu 2.-3. srpna, druhá polovina o tři dny později. Náš subcamp Siljan šel v prvním termínu.

Chytrý computer v hlavním stanu vytvořil skupiny 8 skautů, z různých národů a světadílů. Každá družina (=patrole) měla za vůdce skandinávského skauta. Skandinávského proto, kdybychom se ztratili, aby se lépe dorozuměl. Náš vůdce z Finska se jmenoval Jokka. Délky tras byly různé, od 15-30 km, ale protože se bloudilo sem a tam, ušla každá patrola dvakrát tolik.

Já jsem musel vstávat brzy, protože sraz naší patroly na Hike byl už v 8⁰⁰ hodin. Br. Mao, Šipka, Akela a Kvíkveg měli sraz před sedmou, jiní zase jako Lev nebo Flíček si mohli s bratry vedoucími poležet a dosyta nasnídat, protože startovali na Hike až v poledne.

Celá skupina šla k autobusu, kterým nás šofér zavezl ke startu. K jídlu nám Jokka nesl chleba, kuřata, sýr a na místě, které jsme vybrali pro přespání, dostali jsme ještě mléko, corn- flakes, maso a jiné. V táboře nám po návratu z Hiku br. Sam Hawkins vyprávěl, že jeden Belgičan z jejich skupiny nesl pomeranče pro celou skupinu, ale on myslel, že to je jeho celé jídlo, a tak všechny pomeranče zblajznuhl sám první den.

Z autobusu jsme vystoupili po 40 km neznámo kde, ale po dlouhé debatě jsme se dohodli, kudy máme vyrazit. Každý z nás měl totiž mapu, na které byla nakreslena naše trasa, a tak jsme mohli dobře sledovat, jak cesta ubíhá. Můj ruksak se mi zdál strašně těžký, i když jsem v něm měl jenom spacák, natračku, tepláky a malé drobnosti (lákárnička, kgz), zkrátka výzbroj na dva dny.

Cesta vedla nejprve přes kopec (při tom jsem se napříjemně unavil) a potom skrz lesíček. Krajinu nechci popisovat, protože tato pustina byla strašně nezajímavá: před, pod a za námi tráva, kameny, v dálce močál, nad námi zodrá obloha.

K obědu byla trestanecká strava, totiž čaj a chleba. Odpoledne jsme zašli navštívit tak zvanou letní farmu. Sem sedlák z údolí zažene v létě svoje stádo, které se tady může pást. Všichni jsme byli rádi, když jsme vypadli z chlívků, protože vanku visel terč, do kterého jsme se strofovali šip-

kami. Než to došlo tak daleko, abychom se těmi šipkami zmrzačili, museli jsme odmarširovat dál. Pokračovali jsme v překonávání močálu; tady ale otravovaly mouchy, komáři a podobná hovada, takže jsme byli rádi, když jsme močál konečně přešli. Za chvíli na to jsme zastavili, kecli si do trávy a spokojeně koukali, jak nám náš vůdce staví přístřešek z igelitu. Po mastném kuřátku k večeři jsme usnuli namačkání pod přístřeškem jako sardinky.

V sobotu ráno jsem se probudil už za sluníčka. Rychle jsem si sbalil saky paky a pak jsme společně zbourali přístřešek. Za chvíli Jokka a Kanaďan ukochtili čaj a rozdělili corn-flakes.

V 10 h jsme se vydali na další cestu. K autobusu jsme to zvládli celkem dobře, pochod trval s přestávkami něco přes dvě hodiny, většinou po lesní cestě a zajímavější krajinou.

Po drncavé jízdě autobusem jsme v sobotu odpoledne dorazili do Jamboree-tábora. Můj těžký ruksak mi šel na nervy, ale donesl jsem ho celým táborem až do subcampu Siljan, přes 4 km daleko, kde byl tábor našeho oddílu. Br. Maugli a Dan nahnali mě a ostatní Hikisty hned po příchodu do divoké řeky Lågen river a teprve pak jsme užívali zasloužilý odpočinek a sledovali další navrátilce. Jako poslední se doplížil z Híku br. Filozof, už za smrákání.

Na tento Hike budeme všichni dlouho vzpomínat.

BAHNĀK štěká AKEMU

Milý psí bratře Ake!

Tvůj dopis pro mne v říjnovém čísle Tam-Tamu mě potěšil i zahanbil. Nemáš sice ve všem pravdu, ale v jednom jsi mne překonal, i když jsi o tolik mladší - dovedeš lépe skautsky cítit než já. A to jsem si myslel, jaký já nejsem vzorný skaut!

Tak pěkně po pořádku. Nelhal jsem, to ne, neoznačil jsem Tě ve svém zářijovém vyprávění za skautského nováčka, jenom za nezralého mladíka. Mladík proti mně jsi, ale po Tvém dopise vidím, že nejsi žádný zelenáč a že dovedeš přemýšlet. Máš pravdu, skaut se nepere - a já jsem někdy měl chuť Ti vytrhat pár chlupů, to nebylo skautské. Tábor jsi hlídal líp než já, ale bydlel jsi blíž u brány a měl jsi lepší přehled. A nezapomen, že nemohu za to, že jsem už stářím trochu nahluchlý. Taky doznávám, že jsem nebyl tak veselý jako Ty, jsem už línější na skotačení a rád si i mezi dnem schrupnu. Není tedy divu, že si děti hrály víc s Tebou než se mnou, ale proto jsem na Tebe žárlit neměl, protože skaut má být přející a ne sobecký. Tak vidíš, že jsem si dobře promyslel to, co mi napsal. Rozhodl jsem se, že se polepším. Ale Ty bys taky nemusel říkat: „Heč, já umím chodit po dvou a podávat levou packu“ protože skaut má být skromný a nevychloubá se.

I já se už těším na příští léto a na tábor - třeba se zase uvidíme. Je to vždycky hezké pozorovat, co děti a činovníci dokážou. A letos toho bylo hodně - doufám, že příští rok bude na táboře právě tak hezky. Nemysli si, i já si rád slupnu nějaké dobré sousto a také na táboře se občas dostanu k něčemu co mám rád, co doma nemívám a co vlastně děti ani nemají mít ve stanu. Jednou jsem ale na táboře na Zátocě zle dopadl. Měly se odevzdat všechny pamlsky, ale jedna skautka, u které jsem zrovna bydlel, litovala tabulky čokolády a místo aby ji odevzdala, položila mi ji rozbalenou do pelíšku. Vrátil jsem se večer celý uondaný bahněním a dlouhým výletem a ničeho jsem si nevšímal. V noci jsem

měl krásné sny, že všude cítím čokoládu a že mě s ní děti krmit. Když jsem ráno běžel na rozvíčku, ještě pořád jsem tu vůni cítil, ale nemohl jsem zjistit, odkud přichází. Až mě uviděla jeona činovnice, spráskla ruce a vykřikla: Krynda pána, podívejte se na Bahňáka, je na zádech celý zalepený něčím hnědým! Zjistilo se, že je to ta čokoláda, kterou jsem v noci v pelišku svým teplem rozehrál. Dostal jsem studenou lázeň, aby to ze mě smyli a přitom jsem té dobroty ani neokusil, protože na hřbet si při nejlepší vůli jazykem nedosáhnou. Moje malá skautka dostala navíc trestný bod. Ach jo, ne vždycky všechno dobře dopadne...

Mimochodem, slyšel jsi, že se naše psi řady u skautů rozrůstají? Kromě Bobíka, Ara a Prince přibudou další, Epo a ještě jeden. To bude mela, jestli se tak všichni sejdeme! Pomalu bychom mohli založit psí oddíl - ale není dobře tříštit síly a tak budeme raději pomáhat na těch táborech, kam nás zavezou naši dvounozí bratři a páni. Co myslíš, není to tak správnější? Kéž by si to řekli taky někteří starší skautí a skautky! Ti by nejraději chtěli dělat jen pro sebe puták nebo roverský tábor a zapominají, že je na čase, aby to hezké, co sami prožili a co se naučili, dali dále těm menším, světluškám a vlčatům. Ať si zapíší za uši, že 1 pes to takhle cítí a oni ne!

Tak Ake, ahoj a zas mi někdy v Tam-Tamu zaštěkej!

Kdo to rozluštil?

Vrrr, haf-haf, haf-haf-haf, vrrr-haf-vrrr, vrrr-haf, haf-haf-vrrr,, vrrr, haf haf,, haf-vrrr-haf-haf, haf, haf-haf-haf-vrrr, vrrr-vrrr-vrrr, haf-haf-vrrr,, haf-vrrr-vrrr-haf, haf-vrrr, vrrr-haf-vrrr-vrrr, vrrr-haf-vrrr, haf-haf-vrrr!

TVJ Bahňák

P.S. Ještě že nám děti nerozumí, jak si hafáme, viď?

VAŘÍ BRATR Hamham 3.

Vyluštění kvízu:

1. Želva zuby nemá, pouze rohovité povlaky čelistí.
 2. Nejrozšířenější obilí: pšenice, kukuřice, rýže.
 3. Nejrozšířenější prvek - kyslík: polovina váhy vzduchu, zemské kůry, vody oceánů, moří i řek.
 4. Velbloud má tři žaludky.
 5. Vlastní životopis napsal Karel IV.
 6. V letech 1592 - 1670 žil J. A. Komenský.
- Známky poputují k bystrým luštitelům Pandovi a Anovi

PROSINEC

Indiánský měsíc
dlouhé noci

Znamení
Kozoroha

Vzpomínáme :

- 9.12.1862 : narodil se Karel Kovařovic, autor junácké hymny
- 12.12.1938 : zemřel Jan Novák, spolupracovník Svojsákův
- 26.12.1938 : zemřel Karel Čapek

Podnikáme :

- 7.12. : Společná Mikulášská oddílů St.Gallen a Effretikon v St.G.
- 21.12. : Vánoční besídka oddílu Effretikon
- 26.12. - 3.1.76 : Zimní tábor na Engelbergu s rádcovským kursem.

C O N Á S S P O J U J E

K Vrance na návštěvu přišel Mikuláš. Oblečen byl v přepychový plášť. Anděl byl celý bílý a na čele se mu třpytila hvězda. Vzadu klopýtal čert a dupal kopyty. Vranka se zapýřila a začala zpytovat své svědomí. "Milá Vranko", povídá Mikuláš, "nemýlím-li se, napsala jsi hezký článek do Tam-tamu. Jsem na tebe pyšný. Myslím, že si za-sloužíš pytel ořechů. Ale rád bych od tebe slyšel, kterak se němec-ky nazývá slepýš a netopýr!" - Tak a teď Vranka sedne a napíše: Mi-lý Tam-tame, v hrdlo lžeš. Za to budeš pykat!

Opravdu, všecičko jsme si vymysleli. Vymyslete si něco lepšího! Ale prvé si zapište za uši i do sešitu další vyňatá slova:

klopýtati, třpytiti se, zpytovat, pykat, pyřiti /zapýřiti/ se.

Redakci došly přemilé pozdravy a vánoční blahopřání: od bratra Radko z Grenady, od bratra Leo Ge z Livorna, od dětí z frankfurtského od-dílu, od bratra Spojky ze Švédska. Rádi tlumočíme všem čtenářům!

Redakční kruh Tam-tamu ; Cookie, Pirátka, Radek a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 12,-, z ostatní Evropy DM 12,-

Bankovní spojení : . ze zámoří š 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder . Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,
Konto Nr.7407 , Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

A.2. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

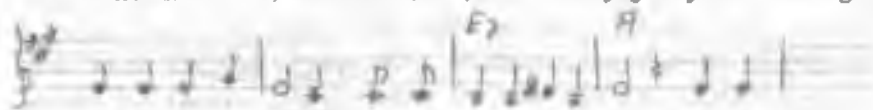
Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

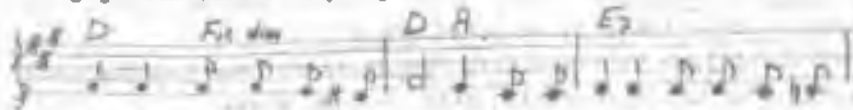
Holá, hoši, kamarádi

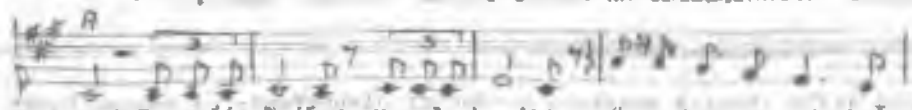
Ho-la hoši, kamarádi, slyšte trubky jasný hlas! Signál,

jež tak máme rádi, když do šiku volá nás. V lese,

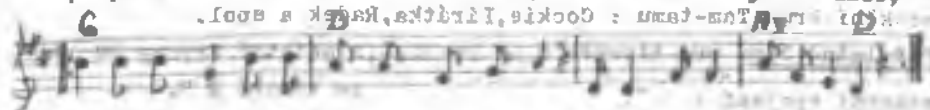
v lukách prožit velmi chvíli, protože hoši se uláká města!

veni! Za naší vlajkou, vesele k cíli hoj, za heslem svým, buď

připraveni Vzhůru do svého tábora, kde radostně kyne vládí,

za naším vůdcem a pod svým praporem, burá, burá, kamarádi!

